

HISTÒRIES DEL CLUB NATACIÓ...

per JOAN ANTON ABELLAN

Ramon Alsius Malagelada i l'escut del Club

Ramon Alsius i Malagelada (1903-1977). Farmacèutic de professió fou un expert analista, com ho demostra el fet de que a resultes d'una epidèmia de tifus que assolà Banyoles, els seus coneixements fossin bàsics per eradicar-la. Llicenciat el 1924, obtingué la plaça de Banyoles l'any 1931 Continuator de la tasca del seu avi, en Pere Alsius i Torrent, fou un enamorat de la història i el paisatge. De la primera en dona fe, el fet de ser un dels fundadors del Centre d'Estudis Comarcals, i de la segona el fet de ser un dels grans fotògrafs del nostre estany. Aquesta seva gran visió per captar allò que ens envolta, de bon segur que va jugar al seu favor en el moment de concebre el disseny de l'actual escut del club. Essent un estudiant a Barcelona compartí hores d'oci i esport amb altres joves banyolins i fou en el decurs d'aquestes converses que sorgí la idea de crear un club de natació semblant al Club Natació Barcelona, del que molts d'ells n'eren socis. Es així com el 30 de desembre de 1925 un grup d'aquests joves es reuniren al cafè "La Dàlia" del carrer de la Canal número 17, per tal de constituir formalment el Club Natació Banyoles. En aquesta trobada es constituí una primera junta, de la que en Ramon en formà part com a Tresorer. La segona reunió de junta va tenir lloc el 6 de febrer i d'aquesta va sorgir la idea de convocar una mena de concurs per tal de trobar un escut que identifiqués el nou club. D'entre les propostes presentades,

s'accepta la dels germans Ramon i Joan Alsius, i que encara perdura avui en dia i que consistia en un nedador fent el salt de l'àngel i com a fons els colors del F.C.Barcelona. En una entrevista feta al seu germà Joan, l'any 1965, aquest explicava els problemes que els va representar poder dur a terme aquesta idea: *"... donada la manca de recursos fotogràfics de què es disposava, al menjador de casa vam col·locar una taula amb tot de llibres fent una curvatura i m'hi vaig estirar a sobre, com si fes la figura del salt de l'àngel, i així, des de dalt d'una escala, (en Ramon) va poder fer el primer esbós."*

La seva vinculació amb el Club fou molt llarga i tot i que l'any 1929, va presentar la seva dimissió irrevocable pels enfrontaments que hi havia amb la secció de futbol, a la dècada dels cinquanta s'hi tornà a involucrar arribant a formar part, a començaments dels anys seixanta, del nomenat "Senat", un grup de directius veterans, amb dret a veto, que eren els que havien de donar l'aprovació a qualsevol acció que es volgués dur a terme dins el Club i que garantís un bon equilibri en el Club entre la "força" dels joves i l'experiència dels "grans".

40_elscolors